

מביטת סר לוי אשכול - רה"מ ושר הבטחון

עם עורכי העיתונות הינאים

לשבת סר הבטחון, הקריה, 9.2.1965

רה"מ ל. אשכול: קרב טוב. ברשותכם אני אפתח ואומר איזה דבר יב.

קודם כל, אני בסוף שאתם טאמין ט לי שללא חרונה

רבה בי גבתייל אחכם בשעה 11 בלילה, כיחוד שאין לי לספר לא איזה

ידיעה מרעיושה ולא ישועה ונחמה גדולה, אבל בכל זאת אני גריך

עזרהכם. קודם כל אספר את העניין - הסוכה חושיע בסוף.

האמריקאים הודיעו לנו לפני חודשיים רבים, לפני

כמחצית השנה ויותר, שירדן מבקשת נשק, האמריקאים הסתייגו מזה,

עכשיו, כפי שישו רבילים במקומה האחרונה לשמוע תמיד עצות טובים, אופרים

הסו אם אנו לא נתן להם - ילכו לנאצר או לרוסים. יש שהם כאלה, אך

ברצינות רוצים להספיע ולהאמין שזה גם לטובתנו. ושהטובתנו הייתה

שלילית, טעני נימוקים ראשית, אנו באים איכנו רוצים שלטכנינו

יהיה נשק ושניה, אם יתנו - לפה צריך לתת כחסכתנו. אולי בכל

זאת לא יתנו.

ובל אולם החודשיים הם דחו את הטון כלך ושוב.

בסבוע העבב נספר לנו רשמית שטלבוט בורכו לירדן,

זהו יודיע להם על נכונותם לתת לה נשק בגבול של 50 מיליון דולר,

שזה לפי חשבוננו יכול להגיע לגיוור 5 חטיבות, בעוד שיש להם עכשיו

7 חטיבות.

היות וכל הזמן עומדים אהנו בקשרים, ואם אתם זוכרים

ספרתי לכם, שמשוץ לקשר בעניינים הללו, כדרך כלל יעשו אז, שאחת לבן

דבר חדשים אנו רוצים אפשרות לשוחח כדרך גבוה. ואגב, הזמן מתקרב.

אנו הפעלנו כל לחוץ, שנדמה לנו כאשפתרי. אני עצמי לא חושב שטלבוט

הוא יריד גדול שלנו, אבל אני לא שייך לאלה שכל מי שאינו יודיע - זה

אומר שהוא אנטי-טמי. כך הוא מבין את העניינים שהם לטובת אמריקה.

הפעלנו להץ רב מידידים שונים, הגעתי גם לפדור

לנשיא, סו"ד לפני איזה חדשים היינו בפגישה כזאת אחר. אהץ ידוע

לנו שהפדר - כפי שנספר לנו - נתקבל ונקרא ונדון בועדה הבטחון בסיטטטט

גדולה, מה זה שורה - אינני יודע, וגם ועדה הבטחון הלאומית האמריקאית

דנה כשבת במשך 3 שעות בזה, ופלבוס עובב. מה שידוע לנו, לפי שעה

נראה לי הוראה לנסות לשכנע את חוסיין, שהו באמה לא צריך נשק.

אם זה קל לשכנע אותו או לא קל לשכנעו - זאת נראה.

לאחסול נקבעה ישיבה שניה של ועדה הבטחון. לפי

הוצאה המבישה בין חוסיין ופלבוס ייקבע הקו, ולנו הובטח כי יתחשבו

בתביעה, אם כי טוב זה מלוח בדיבור, שהחשש הוא מפני פנייתו לרוסים

או לקע"ם. וגם שפבירים ואומרים כי חוסיין חושב ואומר כי בשבילו

זו סכנה חיים, אם מצד אחד לא ירצה לקבל עזרה נאצר ומצד שני בעצמו

לא ירצה לקבלשום דבר.

דובר על כמות של 100 טנקים, אבל מחולק ל-5 שנים,

בכל שנה תוספת של 20 טנקים, מן הסוג ומן הסין הנסוך יותר מה

שהוא רוצה. הוא ביקש מהסוג הגבוה ביותר,

הוא ביקש טטטטט, אבל טטטטט הם טטטטט לתת, אבל

נראה לי טטטטט לו כחובים, אומרים לו כי אנדרונים ישיב באירוסה.

לנו בר קרה שגם אלה מעט זעמיים, וכמוכן

שאסרונו - לא. לאו דוקא לחוסיין. במה זה יכול מעט להגמר - אינני

יודע.

אני לא צריך לחזור מה על הוכן טענותינו, על

הוכן הטברותינו, המיד חשוב מה אומר המד השני ולא מה שאנו אומרים.

אשר לסוך עלינו, כי כל הנימוקים האפשר לגייס - טגייסיים. אשר

לנשיא נאמר מה זה אומר בשבילנו 500 ק"ט גבול שותף עם חוסיין, שהוך

1000 ק"ט גבול יבשה דומני, כשהוא מצוייר כך, מה זה אומר לנו

ביטיס אלה - אם כי כל הזמן נראה היה לנו שחוסיין טעונין בטקט -

גם אם זה מחולק לחטט שנים, אנו לא באנו הנה לחטט שנים. אגב, גם

שני השליחים של או טאנק שנטאטיס מה, והם היו אצלי לפיחה ארוכה,

גם הם מוצגים מחוץ ריבוי בשקט. זה לא, כפי שאומרים אצלנו בצבא -
 עליז בוחר טרי, שיחוספנו לו - אפס בששן חמש שנים, וכמשך חמש שנים
 חלק מהסנקים הקורטים שלנו יוצאים ממשו - זה בוראי אומר כי קודם
 כל אנו צריכים, חוץ ממה שחשבנו שיש לנו, ושעושים הכנים לשנים הבאות
 - שוב דאגה חליטה. כי אם יש יוחר - אמת צריך לחפש יוחר. וזה כסף
 רב וזה אנשים.

והנה קרה - אני לא אומר זאת באשמה על מישהו -

יכול להיות שהיינו צריכים להזדרז ולדבר עם הקורטים - שב"מקריב"
 וב"ידיעות אחרונות" מאתמול נחננו לזאת פרסום רב (פען האם דאם בולריבט
 אויף טעלעבלאך", ו"ידיעות אחרונות" גם מצא לנכון לעשות חשבונות.
 והאמינו לי שלא איכפת לי עניין עשייה החשבון עם ראש המשלה, עם
 שר הבטחון ועם שרת החוץ - לזאת אפשר למצוא חרבה הזמנויות, וזה
 זכותו של כל עתון וכל עתונאי.

אנני חושב, יש לי יסוד להביא יוחר סזה - שהחוצאות

יכולות להיות מאד הבלניות או הרטניות.

ה. רודנבלוט: החוצאות של מה?

ר"מ ל. אשכול: החוצאות של הפרוטוקולים. ואני אנסה להסביר זאת.

עכשיו אנו נוחנים לאמריקאים אפשרות לטוען ולהביא:

אם מוצגים שיש להתייעץ אהכם ובהקדם - ואנו צופים את זאת, והראייה

6 חרטים שחבנו את העניין - איך אפשר לסמוך עליכם? נחאר לעצמנו

שאנו האמריקאים, שיש לנו סמכה שלא כולם שונים באיבתם אלינו. אם

נחטרטם כל מה שנחטרטם, ושואלים אותנו אם לתת לחוסיין נשק או לא

לתת, על פי זה נוחנים או לא נוחנים, על פי זה מוחכים, על פי זה

הולכים לשאול - ברור שמאכזב נעשה יוחר עדין, ואיך הם יכולים להביא

לחוסיין - זה לא נחוץ לך, זה מיותר, קבלת כבר - זה מחליש את המענה.

לו הצייתי נמשע עכשיו עם שלכום פנים אל פנים, או עם ג'ונסון עצמו,

והיה טוען לפני על עניין זה - לא הייתי יכול לבטל את העניין, אם היה

אומרו אם אתם אינכם בעלי סוד - אתם אינכם חלק ממנגנון של הטוענה

לבטחון לאומי האמריקאית, שאם יושבים שם ואמכם צריך להתייעץ.

אנו רק מדינה אחת ויש 13 מדינות ערביות, וחנך
 מה-13 האלו יש עוד הריסר אשר מראש סוכן יחד אתם ללכת. אני מפתח
 שאנו נוהגים להם אליבי. אולי בין כה היו נוהגים את הנשק לירדן,
 אני לא בטוח, אולי בסוף היו מחליטים, כמו שהם אמרים, להם
 20 כל שנה, אבל אולי לא. אני חייב המיד לחשוב אולי בכל זאת היה
 מסתדר אחרת. שלבוט נטע עם הוראה להגיד להם כאן, ובכל אחד אחרי
 כל המכרזים שהלכו והסדר לנשיא - עכבר את זאת ואמרו לו כי ינסה
 להסביר לחוסיין שזה לא נחנך לו, ויכול להיות שכן היהמבליה. עכשיו
 חוסיין עומד במצב קשה בעני שש עמיהיו, נניח גם אם הוא רוצה לקבל
 את ההסברה האמריקאית, כי אז ברור שהם יגידו לו כי לא נוהגים לו
 מפני שישראל לא רוצה.

כל מה שאני אומר לכם, זו לא ספקולציה מחשבתית
 שלי, שיש סכנות כלה - וזה דומה למקשיה שמספרים שיהודי אחד אומר
 לחברו: אתה יודע כי הצקל רצה לתת לי סטירת לחי. שאל חברו: מאין אתה
 יודע מה טרצה? השיבו כי הוא נתן. טענות כאלה כבר שנשענות.

ישנן ישיבות של הועדה לבטחון לאומי שם בימים

אלה, ובאשר נקבל דיווח מאנשים שם, אשר בדרך כלל היו אמרים לא
 בגובה כי דנים על זה וזה ואלו הן המסקנות, ועכשיו הם אמרים: אני
 לא יכול להגיד לך, החלטנו לא להגיד לכם.

זהו הטוב. אני יודע שלעונוים ועונואים ועורכים

- בשבילם זה עתון, ועתון רוצה לדעת ורוצה לספר ורוצה לתת
 לצבור שירות. ולא פעם שמעתי מר שוקל שאומר: עתון צריך לתת
 ידיעות, הוא השיג את הידיעה - ונתן אותה. ואני לא בא ברוב זה
 בטענות, אני בא לספר לכם שאנו רואים בזה יכולה של נזק רב.

אמרתי לכם בהחילה דברי כי חייבה הברא בסוף. אני

מבקש לשים אישור על הענינים הללו במשך תקופה מסויימת. קודם כל
 אולי עד שיתברר טבין-כה נחנו, ואז כולנו נצקק יחד. אבל אולי

בכל זאת לא יחכו, אולי אפשר להקטין את העניין עוד יותר, זה דבר אחד. אני אומר לכם, כי היום אחרי הצהריים היינו - ארת החוץ נבני כדאגה רבה, לי יש קצת עוד יותר עבה, למישהו יש עוד יותר עדין. אני ראיתי ששמו לעצמו איזהספיקס סוקס קטן או גדול, ואני לא בא בהאשמות, אני לא בא במענות, אני מספר לכם מצב הדברים. אנו בעצם הטאבק, שלכוס היום נמצא בבירוח וסחר יגיע לעטן, הוא קבל הוראה לעכב את הדברים, לנסוח לעקב, לנסוח להשפיע, ושם יושבים עוד ורניים. ייתכן אפילו גם בשביל זה שנוכל פעם לסייען עוד טענה אחרת: אתם הטרחת את המאזן, גם זה משהו טובה. זה מה שגזגז לארצות הברית.

בהזדמנות זו, כאשר אלהים חצה - יש האומרים.

יש לי גם משהו להגיד בהזדמנות זו בעניין גרמניה.

לא הסתרחי מכם, כאשר חזרנו מחו"ל על מה שאנו

עומדים לקבל - ואני ניסחתי את זאת כניסוח של גלגול מחילוח, שאנו נוכל לקבל מספר רציני של טנקים, אבל זה לא יהיה ישר מארצות הברית הנה. אני יכול עכשיו להגיד - פעם כבר אמרתי זה - שחלק כבר נמצא ביריניו, בינתיים אתם יודעים מה שמתהווה - נאקוב. נאצר טוב פעם עם כל הפמליה, עם כל החריסר הזה, עם כל ה-13, ומידי פעם נשמעות שמועות, הצעות כאלו, אולי לא נשק כי אם כסף במקום נשק. ברור מה שאנו אומרים או מה שאנו מתכוונים להגיד. ויש דברים כאלה ונשק כזה שאם לא נקבל אותו נשם - אנו לא יודעים שאין להשיג אותו. זה מרוצת די טוטרן, דברים אלה אינם בטחונים, זה לוקח זמן לעשותם, ואנו גם כמובן שנמקן את הסענות שלנו, אם בכלל תהיה פעם פגישה - ואני חושב כי צריך לחשוב שתהיה פגישה, אבל לפני שארהרד יגזור את העניין עם נאצר - כודאי לא תהיה פגישה, ואז יכולה לעמוד שאלה - וזה היה בעתון, אמנם לא היום - אם להשגש או לא, גם זה יכול לקרות, אם כי לא אני הסבתי דעיון זה. אבל נכון, יכול לקרות, זה מלוי

בתוצאות, אם כראוי להפגש או לא כראוי להפגש, אני גם לא בטוח שהביקור של אולברייט יהיה בדיוק בברואר אולי יידחה, אולי יהיה במרס. אבל כוח הסחיטה של נאצר עכשיו הוא חזק. לא חשוב שאנו מוכנים להסביר אחרת או להסביר שזו שטות, שנאצר זקוק לאירופה, זקוק לגרמניה ולארצות הברית. אז הוא זקוק לארצות הברית ואנו רואים שארצות הברית אחרי סטירה לחי בכל זאת די מצלצלת, נאכקת לתת לו 35 מיליון דולר. ואני לא יודע מה יהיה הלאה.

עמדנו כלפי גרמניה היא, שהיה הסכם על נשק

זה ואנו עוברים על גילוי ההסכם. היה מה שנער אמרנו לו דברים ברורים מה עליו להגיד שם.

שוב, אנו עושים כל מאמץ להפעיל כל לחץ אפשרי,

גם של מדינות, בארצות הברית אפשר לפעול ולהפעיל לחץ של ידירים, אנשים, אישים, בגרמניה בטדיה שאפשר זכמדה שאנו חושבים כי מדינה זו או אחרת יכולה להשפיע, לתווך איזה לחץ - מפעילים גם אותן. אבל אנו מעוניינים בנשק. ונראה לנו, יותר מאשר נראה לנו, שפרסום נוסף בימים אלה יכול להיות בעוכרי הקניין, וייתכן שבאיזה אופן שהוא נעבור על זה. עורם כל אולי הם יריבו, הרכה דברים יכולים לקרות.

זהו המצב. איך אמר פעם אנטיסקין בקונגרס הציוני

כאשר הספיד את מוצקין - זהו מוצקין, זה המצב בשתי הארצות הללו.

ואני לא שניהי דעתי ביחס לגרמניה, לא מה שאמרתי

לפני שנה שנהיים, ולא מה שאמרתי עכשיו בטלביזיה, שהמוסר היהודי לא אומר כי אבות אכלו כוסר ושני בסיתם הקהילה. אבל אנו מסתכלים עכשיו בשנים של הגרמנים. יחד עם זאת אני באמונה, אם זה הלוי בנו - איננו יכולים לעשות את הבחירה. אם יודמן לי להפגש עם הראהרד אני לא אחיל מיחסים דיפלומטיים, אני אחיל בנשק. נניח שהמסתבר כך, שגרמניה, אם בגלל זה שיש 13 מדינות ערביות, אושרה שתחן בסף ולא תחן נשק - כמה ככלל נשאר ארצות שאנו יכולים לקנות או להשיג בהן נשק? היתה לנו הרגשה ערב עליה הלייבור לשלטון באנגליה, שצריך לנהר

לגמור שם את החוזה על הטנקים, לא להעמיד אותם בנסיון, אל תביאנו
 לירי נסיון. אבל כודאי לא גמרנו כזה את הצורך בחיפוש נשק, אם
 באמת חוסין ישיב עוד. בינינו לבין עצמנו, אני לא בטוח, שאם אמריקה
 לא תתן לו - שהוא לא יילך לנאצר או ישר לרוסיה, כי בעצם צריך
 להסביר לו שאנו שומרים עליו. ולא כל ההסברות שלנו מתקבלו. אפשר
 אולי להרויח חצי שנה או שנה, גם זה טוב. אנו בינתיים ניהיה 3
 מיליון בארץ, אולי יכולים לקרות בינתיים כל מיני דברים.

ספרתי לכם כל מה שאני יודע על שתי הארצות הללו.

ולא נישחנה לנו ברירה גדולה לבחור ולברור, עם מי אנו רוצים ועם
 מי לא רוצים, ואנו צריכים חייבים להיאבק עם כל אחד, ושלא יגידו
 לנו שאנו בעצמנו החטנו זאת. ארצות אבריה - בכל אופן אם ישנם
 ידידים לנו בעולם - אז יותר טובים מהם אין לנו, מתוך כמה וכמה
 ניסיונים. ארצות הברית מתחילה כזה שהיא לא רוצה להיות הספק המרכזי
 לנשק, וזה רחוק מאד מלהיות ספק ראשי. מה שאמריקה יכולה לספק לישראל -
 זה רחוק מאד מלהיות ספק ראשי, ובכל זאת היינו צריכים ללכת דרך
 גלגולים שונים.

אנו יכולים להמסיד את ארץ השני. בצד השני

עומדת 13 מדינות ערב, עם מפקוד המאוחד, ואנו הולכים לקראת
 הסנים הקרובות - שברגע זה הייתי שמח לו יכולתי להגיד ש-4 השנים
 הכאות לא תהיינה יותר קטנה בענייני בסחון מאשר 4 השנים שעברו.

ספרתי לכם זאת והמברתי מדוע בקשתי, גם בשעה

מאוחרת זו, לבקש אחכם לעשות הכל - מה שהיה היה, שלא ידובר על כך.
 לעומת זאת אני מוכן להבטיח, אני או שר החוץ, אולי אחת לשבועיים
 או אחת לחודש, אם ישמנו דברים - שאם חיצו על כך.

א. דיטנצ'יקו: הנשק שהיינו מקבלים מגרמניה היה מורכב משני סוגים:

נשק שהגרמנים נהנו לנו בידיעה או בלי ידיעה האמריקאים, נשק שהיה
 ברשותם; העיסקה או ההסכם שנעשה בעת ביקרון בווינגטון - זה למעשה
 נשק שאנו מקבלים מאמריקה דרך גרמניה (רה"פ: כן). ז"א, אם להשתמש
 במלה הגרמנית הינה, הם משמשים "אומשלאגט-פלאץ". אם עכשיו, בלחץ

המאורעות הם ייכנעו לחסימתו של נאצר, האם מה שהוסכם בווישינגטון על ידי זה יורר לטמיון, או אפשר למצוא, בשביל סלוח אזה - אקספדיטורית אחריה? אמרו לנו שאפשר היה לעסוק את העיסקה פווישינגטון דרך איטליה, אולי זה היה עולה קצת בסף, מה שבמסגרת לא עולה. האם גם הסכם זה שלך בווישינגטון יימנע על ידי

זה?

רה"מ ל. אשכול: כאשר אמרתי בלבול מחילות - זה כלל גם את איטליה.

חשבתו השאלה היתה, והיה אם גרמניה תגיד - "סטופ"

האם אנו לא יכולים לחזור קודם כל לאמא - לארצות הברית? על זאת אין לי תשובה. ברור שגרים גוואלד גדול, אינני יודע מה תהיינה התוצאות. הם מאד התפטלו ובלבד שזה לא יהיה יצר מארצות הברית. כאשר קמחנו על העיסקה השניה של אנגליה, שבחחילה לא השבנו עליה - על מסע הסנסוריונים, ובסמנו את החוזה עם אנגליה, גם זה הולך בטרנספורטים קטנים כל הודם, הם לא יכולים לתת בבת אחת, וגם לא כל כך רוצים לתת בבת אחת, כי הממשלה החדשה לא מקונינת להרצת רעש גדול. וזה בטרם שהסדרו עם הערבים, וזה לוקח זמן. לשאלה זו אין לי תשובה, ברור שאנו לא נשחוק.

ויכול להיות שלא נוכל להשיב סנקים כאלה, שהוא גם שנק טוב וגם לא יעלה לנו בהרבה מאד בסף, במידה ש-100 אלף דולר בעינינו זה כבר לא כלום על שנק, וזה יכול להגיע לכך.

ש. פרס: באיטליה גם אין סנקים כאלה. לא לכל ארצות נאמו יש סנקים כאלה.

א. דיטנב"ח: אמרת שהסכם זה יעשינו בווישינגטון יחסוך לנו 80 - 60 מיליון דולר, נוסף על זאת שקבלנו כלים במספר רב שלא כל כך קל לקבל. אמרים כי העסקה שארצות הברית רצתה, ואולי גם תבצע לירדן, היא במביבות 50 מיליון דולר, ז"א שזה משתווה לכמות או להיקף ההסכם שעשית.

רה"מ ל. אשכול: זה מחולק לחמש שנים. הם מעלמים במזומנים בעד זה.

זה בוראי מעורבים?

שר א. רמבה:

הם ישלמו בעד זה ב"קט"?

שר א. דיסנצ'יק:

אופרים לנו שזה כסף של אלי הנטש, וזה מחולק

רה"ט ל. אשכול:

לחמש שנים. כך הם אופרים, והם לא מסקרים האמריקאים. זה יכול להיות, זה

10 מיליון דולר לשנה.

אם נצטרך לחפש סנקים חדשים-חדשים - זה סכומים

עצומים, זה בערך 300 אלף דולר האחד.

זה גם לוקח זמן.

שר ש. פרס:

זה לא הזמן הכי טוב לנו להכוח יותר מדי. הייתי

רה"ט ל. אשכול:

רוצה שכל הסנקים יהיו בארץ ויהיו במצב שמיט.

מהשגחה אפשר להבין שהשמועות הן ביוזמה וושינגטון,

ג. צפוני:

זה לא כך?

אין לנו כל רמז לכך, אלא אם יוכיחו לי שחור על

רה"ט ל. אשכול:

גבי לבן. לא הייתי מקבל שיש מה רמז מארצות הכרית שהגרמנים יפסיקו לנו

אח הסיוע. אני לא מקבל לאף רגע רמז לכך.

מחוק ניסיון הרבה שנים, אף פעם לא היחה לנו

שר ש. פרס:

הקופה בזאת של חומר שליטה על ספרים בעניני רכש, לא רק בארץ, אלא גם

בחו"ל. אחד הדברים שעזרו למדינת ישראל היה, כי ידוע שאנו שופרים

בסוד. וזה לא רק באשטחנו, וזה לא רק בגרמניה. רכשנו צוללות באנגליה,

רצינו לסטור בסוד - והכל נפרסם. רצינו לרכוש מירג" 4 - וזה נפרסם.

הסנקים מגרמניה - זה נפרסם,

ד"ר ה. רוזנבלוט: מי פרסם את זאת?

שר ש. פרס: אני חושב, שקצת זה הערכים שלדנו את המקצוע, וכנראה

יש לערבים ידיד מה וטם. עיקר הפרסום זה בידי הערבים, אם כי זו השקחה.

המוצאה היא שבגלוי לא רוצים לעשות עם מדינת ישראל עסקות רכש, אף מדינה.

דה-גול מוכן לתת נשק ליהודים, אבל קוב דה-מורכזיל רוצה לעשות את זאת

בקטט. וזה דה-גול, זה האנגלים, הגרמנים והאמריקאים.

כאן לרעמי משחקים באש בענין זה. התמונה בישראל

בדרך כלל כל פעם שיספה פעולה, אני לא בא בשענות לשלחן זה. עלינו

להביא בחשבון, אם לא נצליח לשכנע ארצות מוצות שאסור עם ישראל לעשות רבדים

במחוס הבטחון כסוד - מסכניס לא את הסוד, אלא את עגס הדבר.
 ר"ר ה. רוזנבלום: אם ירדן באה לבקש נשק אמריקה, צריך לעורר
 באופן טבעי את השאלה - נגד מי הנשק הזה? ברור שנשק זה צריך להיות
 מסווג לא נגד רוסיה, לא נגד עירד או מצרים ולא נגד טוריה ואמריקה, ז"א
 שזה מסווג נגד ישראל. אז אמריקה הצטרך לתח נשק, לא חשוב באיזו כמות -
 לישראל.

שנית, אמריקה הבטיחה לנו לסמור עלינו, להגן עלינו
 בענין הסיס. ז"א, מצד אחד היא הגן עלינו נגד הערבים ומצד שני היא
 נותנת נשק לחיטול ענין הסיס. זאת היאשאלה שצריך לשאול אותה.
 שלישית, ייתכן שזה מוכנסט מפלינו לבוא ולהגיד:
 נחתם נשק לירדן ולטס איזון - אני לא אומר שצריך להגיד זאת כעה, אלא
 לעתיד - נחתם נשק אשר לפי ההגיון הוא מסווג נגד ישראל, חנו נשק גם
 לישראל. אמריקה לא נחנה לנו נשק במישרין. צריך להעלות שאלה דוג: נחתם
 נשק לירדן - אז חנו נשק גם לישראל, זה המינימום.

אלו היו שלש שאלות, כעה יש לי שלש הערות:

(1) אילו היה הדבר הזה מתעורר באופן מקרי, אמריקה
 הייתה בסדר אחר, פתאום ישנו אינצידנט, אינצידנט ירדי במקרה מסוייס זס.
 אבל הדבר הוא לא כך, עובדה היא שהקו האמריקאי הוא כל הזמן בקו מסוייס
 שהוא לא נוח לנו.

(2) זה לא נכון שאמריקה נכנעת לטחיטת ירדן, אמריקה

נכנסת לטחיטת נאצר, וזו רק אחת ההוליות בטרשדה הזאת. השאלה היא לא
 אם החן נשק לירדן, אלא אם היא ממשיך להכניע לטחיטת נאצר וללחצו על נאצר.
 זאת היא מרובלימה יותר רחבה. זה לא רק ענין נשק לירדן, כי אם זה הסך
 כניעה לנאצר, ועל זאת אנו לא יכולים לעבוד בטקט.

(3) הערה שלישית ביחס למטרד החוץ. אנו מרגישים

כולנו שיש מצד מטרד החוץ קו פאטאליסטי, בזמן האחרון לא רוצים שום
 יוזמה ממטרד החוץ, לא רוצים דינמיות מצדו, שום מחשבה פוליטית מצדו
 של מטרד החוץ. אנו רואים פאטאליסטי. יש במשך זמן די ממושך מאטץ יחיד
 מצדו להסביר את הכשלונות. אנו לא זקוקים מצד מטרד החוץ הסכרת הכשלונות,

אנו רוצים לדעת מה הקו של גורד החוץ, מה הוא עושה ואיך הוא חושב להיחלץ. הרשום שלנו בענין זה הוא רי דל.

המיד מבקשים אותנו לא לכתוב. אסרתי פעם, לא היו

מקרים שסיימו בא - ביחד ראש הממשלה ושר הבטחון - ומבקשים מאתנו שאנו לא ניעצה. מרוץ? כי אנו משתכנעים הסיד כי מה שמבקשים זה לטובת המדינה. אני מסופק אם הפעם הבקשה של ראש הממשלה לא לכתוב בענין זה היא לטובת המדינה, כפי שזה נראה לנו, למחוח כפי שזה נראה לי. אני חושב כי זה לרעה המדינה. אנו צריכים להלחם ולעורר את הרשום שיש אי-סבירות רצון במדינת ישראל, ולא שהכל ישתק מעצמו. להפך, אני רואה שאנו יכולים לחזק אחכם בזה ולכתוב ולהצביע על זאת שיש דעה קהל, זהיא לא מרובה פבעולת ה"סטייד דפרטמנט" וכו'. זה יחזק אחכם. אתם יכולים להציע עלינו כעל אלה שמביעים דעה הקהל.

אינני רואה את ההועלת שהצמח למדינת ישראל -

משהיקה, אני רואה בזה רק נזק שהצמח למדינה.

מר ה. סורר: אם מרבדים על סודיות ואנו צריכים לסכנע שאפשר

לסגור עלינו בענין סודיות, הרי יש אומרים שהידועה על הנשק הגרמני

לישראל הודלמו בגרמניה, על ידי הגרמנים, שאולי הזמינו באופן מה

לחץ ערבי עליהם. האם יש יסוד לזה? אולי אין - מה אנו נשמור כסוד?

אנו נוכחים שאנו יודעים לשמור סוד בשעה שהם בעצמם יגלו את הסודות.

צריך לדעת אם יש לזה יסוד או לא. אם אין לזה יסוד - אולי טוב שנוכחים

יכולת לשמור כסוד. אבל אם יש מקום לחשוב שהגרמנים באמת הדליפו - אזי

אינני יודע אם כל הענין האלה נחוצים.

מר א. רמבה: יש לי שאלה או הערה. יש כאן שני מקרים: המקר

הגרמניה והמקר האמריקאי.

כיהם לפרק הגרמניה, אני בטוח שלא יימצא בישראל

אדם אחד אשר יסכים עם הטיחה של ראש הממשלה וסגן של הבטחון. לא יימצא

בישראל אדם אחד שיסכים שצריך "טו דו נוט", שגוב ספאן נעמה עזין אחר.
אנו הרלי טכירים את הדברים. לפני 12 שנה כשהייתי בארצות הברית ושרה
החזן הייתה שם והיא סמרה לעזונאים סיפור, והיא גילחה ספה וכיסחה
ספחים רבים, ואמרתי אז לשרה החזן באידיש, אנו מבינים את זאת "מיר זיינען
דאך אלטע פערט גנביס", וישב אתנו אז אריה גלבלום והוא לא גרע אין
רטה מעיז להעליב את שרה החזן. כולנו יודעים את הדברים האלה. לדעתי
זו הוצאה של מדיניות.

במצב הנוכחי, כפי שהדברים עומדים כרגע, זה
אחד הדברים הטפלים ביותר שגרמניה כבר עשה, ביוזמה גרסטנמאיר, לחוקק
את החוק, וגרסטנמאיר זה הידיד שלנו. ראש המשלה וסגן סר הבטחון היו
צריכים לבוא להגיד לנו: הקימו צעקה, יש דעה קהל יהודיה ופולמיה. אבל
להרויד את הטון, דוקא בטטה גרמניה? אין אף לרגע אחר מחשבה במוחי
שזאת הדרך הטובה ביותר.

אני מודיע, בטטה זה אני לא מקבל את הדין, כיחם
לגרמניה לא אגבל את הדין, וביחוד שאני מסוכנע שזה נגר האינטרסים
של המדינה לשחקו בענין זה. להסך, ככל שגרים קולנו - יהיה יותר טוב.
כיחם לאמריקה. אנו הרלי הננו אנשים מבוגרים,
אמריקה מחכה לתירוץ שאנו גלינו את הדברים? הטפשות שלנו היא שמעולם
לא גלינו חבר ממה שנחנו לנו, הכל יבא לרשות הרבים על ידם, רק
נגרנו אחריהם, באנו אחרי המעשה. גם בענין יודן, שכסיו האמריקאים
יגידו שאנו פרטנו. האמריקאים צריכים לדעת שישראל מקומטה נגד
מחן נסק לאויב שלה, עליהם לדעת שכל הישראלים והיהודים בעולם מקומטים
נגד זה. וזו לא בוסה שהם שחיעצים אתנו, אם הם מעונינים בשלום בעולם,
בשלום במזרח התיכון - הם צריכים לדעה שאסור להם לתת להם נסק. הקו
שלנו צריך להיות להדעיש עולמות, גם כיחם לארצות הברית.

ולמסוף מאלה: מה עושים שני הגויים האלה מה?

סר א. דיסנצ'יק: כיחם לגרמניה אמרה שלא צריך לקבל את הדין של

שחיקה. וכיחם לאמריקה?

פר א. רמבה

אם כולנו נסכים - אני אקבל זאת.

ביחס לגרמניה אני לא אקבל את הדיון, כי לא

יהיה אדם בישראל שאומר אחרת. אני לא רוצה לעשות עכשיו כייס נגד
הממשלה, אלא זה כנפשו. אומר, זו, שצריכה הייתה לזחל על גחונה למכינו +
לפחות במשך שני הורות, גם הם?

מה חושבת אמריקה לעשות ביחס להבטחתה להגן על

לנין מי הירדן. הם מחילים לעשות דברים של ממש, גם סוריה וגם
לכונן.

מר י. עמית

בלבד, מה מבקשים מאחוננו? מדוע אני שואל את זאת -

סלכסו נמצא בבירוח או כעין, וסחר "רויטרס" יורטם מה שיורטס בענין
ביקורו של סלכסו ובענין המו"מ, אנו צריכים להעלים את זאת או לא?
מוחר לנו לכחוב על נושא זה או לא? למה אנו נדרשים? הדברים שהנהלים
בצורה גלויה, זו דיפלומטיה כמעט גלויה ואנו נמסוך את ראשו בחול,
כאילו אין סלכסו, אין חוסין, אין מציצים להם סנקציות? כל העולם ירבר,
ובל שם יודעים למה נכנסה אותה כלה לחופה - זרק לא אחוננו. מה מבקשים
מאחוננו, איך אפשר להעלים את זאת?

ביחס לגרמניה, אמר גרסטנמאיר שהוא עצמו הופתע

מהיקף העיסוק עם ישראל. אנו את הדבר הזה לא נפרטם בעוד הכל יודעים
לשם מה הוא סכנים את הצעת החוק.

למה אנו נדרשים? לא לכחוב מאמרים ראשים, לא

למה ידיעה? להבדיל בין מאמר ראשי ובין ידיעה? איך אפשר לכחוב

מאמר ראשי בלי לתת ידיעה? אני שואל שאלות פשוטות מאד.

רה"מ ל. אשכול

אלך שאלה אחרי שאלה.

רק לפני חדשים אחדים תשבנו - אני לא יודע אם

יש יסוד גם לשגוה - שנקבע קו של יחסים בינינו ובין ארצות הברית.

אמרנו לעזור לנו בעניני המים, הוך ס, נין המתקת המים, בענין נשק -

בודאי היינו שמחים לקבל הכל ישר מהארטנליס האמריקאיים, ברור לנו

צריכים לשבת עכשיו עם האסטרטגים - קבעו כי אחד לכמה חדשים יושבים יחס - אני מתאר לעצמי שחיה פגישה כזאת, רצינית, בדרגה גבוהה, לבדוק את כל הדברים האלה עוד פעם, גם ענין המיט ועוד דברים טכניים. סלפון ישיר טפה לטס - עדיין לא, עוד לא הגענו לכך, אינני יודע גם איך פועל הסלפון הישיר בינם לבין כריה המועצות.

אמר ד"ר רוזנבלום, האם לא היינו צריכים מיד

לכבד שאנו דורשים מנט מול טנק, או שנים מול אחד, או 4 מול אחד. לי נראה שזה קצת מחליש. אם אתה טוען - גם אמרת דאך בעצם - למה בחוץ להם בטנק, נגד מי זה? על דאך יש לו איזה מיעון, נניח שיש לו הסבר; הוא אוסר: אתם יודעים שיש פיקוד ערבי כללי, לוחצים עליו מאד, מציעים לי בטנק, ואם לא אקח לא טפה ולא מטם - תיי בסכנה. ואנו אושרים שלא בחוץ לו. אבל אם באוחו רגע אנו אושרים: אם אתם כבר נוהכים לו - חדעו שאנו חובעים עוד, באוחו רגע החלטה טענתך. אם אמרת מה שאמרת, וטענת מה שטענת ואסטרטגיה מחליטה מה שחליטה - ואז אתה בא וסרען אימה שיוזי המסקל - זה שיקול דעת אחר, שגם הרברים האלה יחד דומני שמתחילים אחד את השני. אם עמון כותב - זה דבר אחר, אבל אם ישיר החוץ או איש המטלה טוען מה דאך, אזי שאולים אותו מיד: לעצם הענין - אתם מסכימים, אלא אתם רוצים עוד טנקים - אז נראה.

ייתכן שגרמניה עצמה יוזמת לה פרסומים, או מיתון

בגרמניה - זה ייתכן. אתה שואל: מה רוצים מאחוננו? מה לעשות, אם

אני בטוב שנותר לי לחשוב, יש לי יסוד לחשוב שטוב עוד לא לכתוב על

זאת במשך שבוע שבועיים, ובתקופה זו אני רוצה לקבל עוד כלים. 40%

המספרים הם בידענו כבר, ויכול להיות שיש לי מחשבה לחתום זאת קודם כל.

אמרת קודם, שאני רוצה כי המספרים יהיו כארץ. אני חייב להבין,

לבסוף, אולי יכול להיות שבכל דאך חוץ שבועיים, שבועיים או חודש ימים נוציא

מה הכל בצורה זו או אחרת. לי בחוץ, שמצדנו לפחות לא יהיה פרסום.

אני לא יכול להוכיח שהם עושים את הדבר הזה. לא צריך לחשוב שאנו הסטטים

מכי גדולים שכולם פרטים אחנו. ישנה הרגשה אולי ייתכן עוד לקבל

כל מה שצריך לקבל, יכול להיות שזו הטעם האחרונה, יכול להיות שלהבא

אוליגידו כסף ואולי אנו נגיד שאיננו רוצים כסף, או כן רוצים כסף,
נראה עוד, אולי גם יגידו - לא כלום.

זה שוב אני עונה לעמיה, פשוט במסך שבועות
אחרות, שנדמה לך שהענין בחוץ העישה, אפילו בגרמניה, אפילו בארצות
הבריה - קצת עני.

אם אנו יודעים, שבגישה הועדה לבטחון לאומי שלהם -
זה כמין ועדת השרים לעניני בטחון שלנו - שדנים על הסדר שלי וכתוצאה
מהסדר טוריעים לשלבוט: אל הודיע לו עוד שום דבר, חכמה להשפיע עליו
שזה לא נחון לו, ואם חוץ הומים הללו בא הפרסום הזה שישראל בחוץ
העמק הזה - אז ההרגשה היא שגנו בחלישים אותם, וט למחות מהחשבים עם
הערבים כמו שהחשבים אתנו. אל נדמה את עצמנו.

ד"ר רוזנבלום אומר שזה נאצר - נכון. מה זה
שנחה? האם על ידי זה נעשה לנו יותר קל, או זה נאצר, זה פנקוב, זה
הקומוניסטים, זה פקין, מה זה שנחה? זה עובדה.
נראה חוץ חודש ימים איך זה ילך. חוץ אותו זמן
הייתי רוצה לראות את כל הטנקים בארץ.

מר א. דיטנצ'וק: מה עמיה שאלה שאלה פקוקסיות, ישנו נאום של
גרסטנמאיר, האם לא לפרסם אותו?

רה"מ ל. אשכול: לא עולה על דעתי שהעיתונות שלנו לא יספרו מה
גרסטנמאיר אומר, או ידביצו לו כמה שרוצים. מהזה שייך לעניין? אני
עוסק עכשו בפרקטיה. ספרתי על עיסקה כזאת, אני רוצה להוציא אותה
עד כמה שאפשר יותר מהר. שמעון פרס הזכיר ענין תולדות באנגליה,
דומני שהן אינן בטכנה. יש דברים שצריך היה לקבל אותן באותה שנה, גם זה
לא בטכנה. אולי יעבור הזמן.

ברור שאנו בקרוב נפטרך להכנס עוד פעם לבירורים
יסודיים, גם בענין המים וגם בענינים אחרים. כאשר אני אומר מים + אני
לא שחווין להסחקה המים, זה לגמרי על "ליבל" אחד, אני מדבר על המים

של הצפון. נצטרך להגיע לבירורים חשובים, יסודיים, רציניים, לרפת
היכן אנו עומדים.

נשאל מרס ונאמרנו מי מפרסם? יש דברים, ולא

החבייטנו להגיד להם: הברקו קודם כל את עצמכם, את אשרדיהם, אולי לעמים
בת היום רמז של מישהו שמי יודע אם אין לו כוונה. לצערי הרב, במקרה זה,
זוה תוך העניין של ישלבה ופדה הבסתון הלאומית שלהם, בתוך זה כאשר
מודיע יודע - ויש לנו ירידים יהודים ולא יהודים - אני לא אוכל
להגיד לך מה הולך שם, כי כך הוהלס, שלשלוט יכולתי - והיום אינני יכול.

מה שאמרתי, במקרה זה נחוצים לנו איזה שכונות. יכול

להיות שאחר כך יחברו נגמר העניין. אולי יהיו אנשים שלא יצטערו על
כך שנקדעו כל החוסים, הם הבטאניס, אז נצליף ככל הצדדים.

אני אביד לכם, אתם יודעים יחסי, אינני חושב שהם

בולט אדיקים, הייתי רוצה שכולם יהיו צודקים. אני לא אשמה שנפסיד
עוד מקור, כשהתישרון שלנו הוא לא כל כך גדול, והנסיק נעשה יותר ויותר
שורכב ויותר יקר. אם אין לך הישרון, נתישרון גדול, ואמריקת
אומרה שהיא לא רוצה להיות הספק הראשי - אז לא כל כך קל לנו.

מה שאמרתי, חנו לנו איזה שכונות, נראה. אולי

כעוד שבוע שכוילים אביד בעניין בהמניה שאין דרך אחרת אלא להגיד
להם כל מה שברשל רוצה להגיד (ש. כרמלז רמבה אתר זאת). אבל אנו באמצע
עניין שיכול להיות חשוב.

לשאלנו של מר רמבה בעניין שני הבזיים (שליחי

או טאנט), מה שאני יודע - הם מדברים בידירות, רק בידירות. ספרו מה
ששמעו מחוסין, שיאנו רוצה להסתבך. היום וכל השיחה שלנו היא חתה הדגל
שבקשה לא לפרסם, אני יכול להגיד לכם, הם מניחים שוענים שאין בהימון
יותר מאשר בין 22,000 ל-26,000 חיילים מצריים, כי אנו כאילו סוגבים
על 50,000. ספרו המלך רוצה בשלום, מעוניין בפיתוח הארץ ושלום.

אני חושב שנסיעתו של סלבוט ללכנון קטורה גם
 בשיחוח גישושים כענין הסויה הסיס, לפי שעה כל אחד אומר מה שרואה,
 לפי שעה באמת אין דבר, זה לא דבר שנעשה בחודש ימים.

הסיכוס הוא, לפי מה שאנו רואים, ואני אומר את
 שח לד"ר רוזנבלום, מה שאנו רואים, ואנו יכולים להסכים עם הקו
 של משרד החוץ או של המשלה או ראש המשלה או לא להסכים, אבל
 בשני הרבחים הללו אנו באמצע העניינים, ואנו נמצאים מעב כזה שדומה
 לנו כי להרים עכשיו "גוואלם" - לא טוב לנו, הוא יותר קרוב לנוק מאשר
 לשכר עם ארצות הברית, בזה אין לי ספק. נניח שנריב עם גרמניה - נגמד
 הענין. אבל אם נריב גם עם ארצות הברית - מה גשאר לנו?

מסכים לנו, מחזקת אתנו, 6 חודשים סוחבים
 את הענין, אני יכול לשלוח סדר לגיטה, אמנם זה נשאל ארצות הברית, אבל
 זאת מטפלים כענין ומעכבים את הענין. האם אלה לא מעניינים אותנו, -
 אזי גמרנו.

אנו יודעים, אם כי אני לא בטוח שזה 100%, נאמר
 שחשם השחת של דה-גול והרהארד היתה ידידותיה. יש אולי מקום לחשוב,
 מעמדי אני כך חושב, שזה יותר כלפי חוץ מאשר כלפי פנים, אבל אולי בכל
 זאת יש מחרש איזה קשר והתקרבות, איזו הידברות עד להטקה מסקנות.

זאת הערכתנו והרגשתנו, שאנו בשכונות הללו יותר
 קרובים לעסק. על ידי כך עכשיו נרים קול צעקה, שאנו צודקים ביותר
 אליה, אנו עלולים לעמוד במצב שהפסדנו את המנקים שמדנו לקבל
 בגרמניה, אין לנו סיכוי לקבל יותר ב"נאטורה", אז אם נשאל את עצמנו
 אם לא ב"נאטורה", אם כסף כן או לא? יכולות להיות כמה אפשרות, אולי
 דוקא על ידי גרמה - גרמניה, יכולה להיות אפשרות לקשרים ביניהם שאנו
 בינתיים משיגים מה שצריך להשיג בתקופה זו, זה אולי הדבר העיקרי,
 שלא נעמוד לבד עם מעט ידידים, שהם דוברים גם ידירות עם אויבינו.

אני מצדי אסרתי מה שיכולתי להגיד בשביל להסביר
 את הענין. נדמה לי שיותר למדוך גם עלינו בהקשר הענין.

לא תרצו ממני שאביד להם איזה סדר או איזה

דברים. השטיע השגריר שלנו בארצות הברית, אחרי שפה מתחמסס טאמר זה או אחר טאמר, שחושבים אותו ליורד, שחופש מקום חשוב.

כאשר נשאר שמעון טרס על הפרקום - יש גם כאלה וגם כאלה. אני לא אשבע לכם שמהו גם לא בא מאנשינו במשרדים. כמובן, לא העתוניים לא היו סרטיסטים - זה לא היה מופיע להם.

פר א. רמבה: מה מרין את האנשים?

רה"מ ל. אשכול: אל השאל אותי, צילום כעתון וטאמר בעתון. וחס והלילה, אולי, אולי מי יורע, לעמים אני גם מעלה על דעתי שאולי גם ידיעה קונים בכסף,

פר א. רמבה: אף אחד מבין היושבים פה לא משלם.

רה"מ ל. אשכול: אני אשמה מאד.

לעמים יכולה להיות מזכירה שטרטיסה, שיש לה

חבר טוב, מכירה משיחו, אולי טערה את מה שמספרת, לו יכולתי גם לסגר בעצמי, גם לכתוב בעצמי ולהביא בעצמי לבית הדואר - יכולתי להיות בטוח בעצמי, זה לא נוח, זה כבר כמה ימים, זאת אני אומר שהם. כאשר אני שואל את עצמי, יש דברים שהם לסורים לפרסום ומביצים נדק, אני יכול להגיד שמישהו לא מכין, מישהו שהיא לא מכינה בעבודהה. יש כך ויש אחרת. הייתי מאושר, לו יכולתי במקרה זה לטפח על פניהם

בארצות הברית ולהגיד להם: זאת אתם עשיתם ולא אנחנו. גם כך זה לא אומר שאני בולך להודות, אבל אין לי הרגשה כזאת.

אתם יכולים להגיד לי: זה עסקך, אתה מטעלה.

אני לא חובק טכס, ביחוד לפני שיהא כזאת, למה אתם מפרסמים איזה דבר. עתון טרסס. היו אלה ימות המשיח לו עתון שמקבל ידיעה מרעיה - אמנם קורה לעצמים, קרה לי לעמים שעמונים, ולא רק עתון אחד שמצא לנכון לשאול,

פר מ. רון: למה לא הוצגנו לפני שבוע העתונאים?

רה"ט ל. אשכול: יכול להיות שלא חשבו שתהיה זריזות גדולה כל כך של אלה שמדליטים, שהיא חתיה כל כך מהירה. יכול להיות, אבל זה אבוד, נגמר.

מר א. דיסנצ'יק: צריך לסכם. חלק מהחברים הוטעו מהרפורים ופלק לא. אבל הסיכום, אם למשהש בפרזה שבורה במי רביט, או שאנו מפרסמים ומקבלים עלינו את התוצאות או שלא מפרסמים ולא מקבלים עלינו את התוצאות.

רה"ט ל. אשכול: הבקשה שלי היא, שחם חשכו שאתם שבורות אחרים נמצאים מפרסום, ושלא ישאל אותו עמיה, אם גרסנמאיר אומר שלא יתן נשק אם אסור יהיה את זאת לפרסם.

מר א. דיסנצ'יק: מה לא?

אל"ט נ. בר-און: בנושא הגרמני - אנו נעשה קוול אם לא נציין שיחוף העולה הטוב של העתונות בענין. בעתונות העולמית היו פרסומים, בעתונות הערבית פרסו שרש רב מה אנו מקבלים ומה עומדים לקבל מגרמניה. העתונות הבישה כל אותן הידיעות שברשותה, אף כי זה הופיע בעתונות העולמית, בסוכנויות העולמיות, והם שיחמו פעולה באופן מוחלט אהנו ולא פרסמו את הידיעות, לכרות שזה מורס בחו"ל.

לא הייתה מניה שלנו ובקשה שלנו לא לקטוח חשבון פוליטי עם איש זה או אחר בגרמניה. מה שבקשנו הוא, לא לתת פירוש מה עומדים לקבל, גם אם זה המפרס בחו"ל. בנושא זה העורכים ששהפס פעולה..

מר א. דיסנצ'יק: מה אתה מבקש - הוא מה שקיים עד עכשיו. שאנו לא מפרס מה שקבלנו או גריכים לקבל מגרמניה. אבל הצד הפוליטי - אולברייט, גרסנמאיר, נאצר - אנו הופשיים לכתוב. על הענין האמריקאי, לולא היה מחטרטס הדבר שהייתה מניה ישראלית לאמריקה, או בצורה אחרת,

רה"ט ל. אשכול: או אמריקה מהיצעה עם ישראל.

- מר א. דיסנצ'יק שהייתה מניה ישראל. אנו שומרים על סודיות, הם לא שומרים, הם לא מהבייטים - אולי לא היית מכנס אותנו הלילה.
- לפעם, מה שמה מבקש בענין גרמניה - שנשיך בקו שהיה עד עכשיו, שלא נפרט פרטי ההסכמים שבוצעו או שפוגעים לבצע או שהם בסכנה של אי-ביצוע. רק בדבר על הצד הפוליטי, על היחסים גרמניה - ישראל, גרמניה - נאצר, מבלי להכנס לפרטי ההסכם.
- רה"מ ל. אשכול : כן.
- מר פ. פרמ : מילתך הקו הנכחי.
- מר א. דיסנצ'יק בענין אמריקה, אם הבינומי נכון, אחת מבקש מאתנו שלא נפרט את הפעולות המדיניות שמטילה ישראל עושה ברוב זה.
- רה"מ ל. אשכול : בדיוק.
- מר א. דיסנצ'יק : לאחר שתפרסם שרוצים לתת 50 מיליון דולר לירדן, אז אני חושב שכל עהון יוכל להתייחס לזאת.
- רה"מ ל. אשכול : כודאי, אם אמריקה תפרסם - כל עהון יוכל להתייחס לזאת.
- מר א. דיסנצ'יק : זה תפרסם ב"ניו-יורק טיימס".
- רה"מ ל. אשכול : לא.
- מר פ. רון : העמונות הלונדונית לא כולה באה תהה. מה יהיה אם זה יומיע מהר בעהון הגרמני או הרומני? (אחד המשתתפים) לעהון הרומני אני אדמסור).
- מר י. עטיה : הרמטכ"ל אמר, כי הבעיה של קלת נשק זו לא בעיה פוליטית, זו רק בעיה של כסף, אם היה כסף - אפשר להשיג נשק. אחת אמרת דבר אחר, שהסקורות עלולים ללכת ולהצטמצם. מפי הרמטכ"ל שמענו אחרת בגאוס שלו כפני העמונאים.
- רה"מ ל. אשכול : אין כל סחירה. אם תודיע אנגליה שהיא יומר לא מוכרת לנו נשק - עדיין אתה יכול בכסף לקנות לא באנגליה כי אם בצרפת, אם מהר צרפת תגיד שלא נוחת לנו נשק - נמהם עוד מקור.

- יש בעיה מועדים ויש בעיה של סוגים. פ. מרס
- הסנקציות החדשים, זה יקח 3 - 2 שנים עד שנוכל רה"ט ל. אשכול:
- לקבל אותם.
- אני מציע לקבל הצעת ראש הממשלה, עד שתגיע מסלכות מר א. רמבה:
- ידועה.
- שבוע - סבועיים העונות הישראליות לא הדבר על רה"ט ל. אשכול:
- הקשרים, אם זה יבוא - יבוא.
- אני מציע, בענין גרמניה אנו נמשיך, לגבי היקף מר א. דיסנצ'יק:
- הקיסקה - לנהוג כפי שנהגנו עד כשלו.
- בענין ירדן - ארצות-הברית, על צמח הקיסקה, רה"ט ל. אשכול:
- אנו עוד לא יודעים אם יש קיסקה.
- יריעות סביב הענין הזה - נוכל להעתיק כל דבר מר א. דיסנצ'יק:
- שחיה בעהונות הפולם ובעהונות הערבית. אם שחר ה-"ניו-יורק טיימס"
- יכתוב שה"סטייד רפמפמפמ" רוצה להח - אין צורך סיבה שנו לא נכתב על כך.
- רה"ט ל. אשכול: אין סיבה.
- אחרי שנחפזם בכך מה שנחפזם, מבלי להתמקן על מר א. דיסנצ'יק:
- סקורוח ישראלים - נוכל ונקום עמדה.
- רה"ט ל. אשכול: להעריך.
- יהא, לא לביין פרטים של הקיסקה. מר א. דיסנצ'יק:
- כשאנו לא הראשונים לעסק.
- גריך לשאול אם כולם שטכנימים | לסוכות זה, מר א. דיסנצ'יק:
- אני בטוח שטכנימים.
- רה"ט ל. אשכול:
- כוחם לאפריקה - כן. מר א. רמבה:
- שטענו את נקשתו של ראש הממשלה ושר המשחון. וכל ד"ר ה. רוזנבלום:
- אחד יסקול דבר.
- נצא טכן או שכולנו שטכנימים או שכולנו חוטטנים מר א. דיסנצ'יק:
- לשקול.
- יש מערכות. אין מה אהירות דעות. ד"ר ה. רוזנבלום:
- בלכת ישנה אולי טינה וחוטטנים: למה הוא בא תמיד רה"ט ל. אשכול:
- בגזרות. אבל אם אתה מציע זאת, אז בדרך כלל אני גריך פעם לבוא אליכם

ולתגידו רבותי, אני רוצה לשוחח עם העורכים, אבל קודם כל הבה חשבנו לי
כי מה שאני מבקש טקס - חסלאו - ואז אחזיל לדבר. אולי סגרתו דברים
שעוד לא נחפרטנו. עכשיו כל אחד ילך הביתה - וביית כל אחד יחליט.

ד"ר א. רוזנבלום: אם יש אנשים החושבים שאמריקה נושבת דוח של
נסיגה פוטאלית, אני למשל חושב שגדילן לכתוב סאטיר בשם "לינדון א' סברליין".
אני חושב שהאינטרס שלנו דורש לדבר עכשיו נגד אמריקה.

ד"ר רוזנבלום: אתה רוצה להרביץ לאמריקה - הרביץ
כהוות נמשך. אתה רוצה לעשות ויכוח או להרביץ לארצות הברית - הרביץ
כמה שאתה רוצה. אנו אמריים, על העיסוק הזאתו ארצות הברית - מלבד, כל
זמן שזה כך עומד עם עמך ואנו בחוץ העסק הזה, אז התערבותכם, בחוץ
הרצונות הכי טובים - היא התערבות מזיקה. יכול להיות שהוץ שבוע -
שבועיים העניין יתברר.

אל"ם ז. בר-און: אולי אפשר לסכם. יש אי-הבנה בין חלק מהעורכים
לכין ראש הטטלה.

אין כוונה לבקש מהעורכים לא לבקר את מדיניות
ארצות הברית, אלא לא לפרסם מקורות ישראליים על פרטי העסק או פרטי
המו"ם שאנו יודעים, ושבכולם לא נחפרט. כמידה של פרסומים בעתונות
העולמיות, בסוכנויות עולמיות או בעתונות הערבית - בודאי שלא היה
התנגדות שזה יוצאן בעתונות הישראלית.

מה שהיה בעתונות שלנו, שהידיעות הראשון והמקור
להם היה יכול להיות ישראל, ולפי החסבר של ראש הטטלה זה מזיק.

מר א. צאנצ'ין: האם זה מחייב גם את העורכים שלא מודענו הנה,
וישם כאלה?

אל"ם ז. בר-און: אנו שומרים במני פרס שנמצא כאן.

מר א. צאנצ'ין: אלה שלא מודענו - לא יודעים על ההחלטה.

מר א. רוז: ישנם 6 עהונים שלא הוזכרו. אם רוצים להיכ את

כל העורכים - מוכרחים להזכיר את כל העורכים.

רה"ט ל. אשכול: אני ודאי לא יודע מי מוזמן ומי לא מוזמן. מישהו

כאן קיבל על עצמו להודיע לעמון הרוטני, אולי אפשר גם להודיע לאחרים.

מר א. דיטנצ'יק: צריך קודם כל לגזור עם אלה שיושבים פה.

רה"ט ל. אשכול: עם אלה שיושבים פה במרנו? - אני חושב שבמרנו.

מר א. דיטנצ'יק: מי שחושב שלא במר - יגיד.

רה"ט ל. אשכול: סכפתי, וכוס מקבים זאת, כי בענין: אמריקה,

ישראל, עמן - במקומה זו העמנונה שלנו אינה לוקחה לעצמה זכות בכורה.

אם לתפרט במקורות אחרים - יתפרט.

מישהו דואג לעתושים שלא היו פה, במידה שאפשר

להודיע להם על הסיכום. אני לא ידעתי שהסרים פה עתושים.

מר א. רמבה: יש לי שאלה, שהיא לא נובעת לעניינים ממלגתיים,

אלא שאלה ממלכתית: היום מורססה בעמנונה חליפת סכפתיים, שני סכפתיים

מסדר הבטחון לאזרח אחד - וחשובתו של אזרח שני. מסדר הבטחון אסר

על פרסום ספר. אנו לסדרנו - אפילו אנו האומודיוונריים - טאם הממשלה

אוסרת - אוסרת, עם אזרח ואסר: אנו בכל זאת, למרות זאת שהממשלה אסרה -

אעשה זאת.

רה"ט ל. אשכול: חומשי הדיבור יטבו בארץ הזאת או לא? אז הוא

אמר. חכה, נראה.